

« Лисіклись єдинъ робъ бѣдѣнъ. » Брате мой, рече-
му первосвѣщенникъ-тъ, помѣжду насъ нѣма никої
да є робъ; ты виждашъ тука хрістіяны-ты. Това
жилице є тѣхный храмъ. по земь-тѣ има разликъ,
нѣ тука сичкы-ты сѣ еднакво равны, и ные правимъ
да напѣдва равность-та, коя-то ны чика на смѣрти.
Тука ще тя имаме, както и сѣщій императоръ, ако
бы оставилъ трона си и да доде сѣ насъ въ тѣхъ бѣ-
дность. « Чго слушаѣмъ азъ? каза робъ-тъ, азъ не-
» сѣмъ сбѣрквалъ тѣй, като кога укорявамъ за не-
» правдѣ-тѣ тирапина, комуто слугувахъ, нѣ на кого
» да си отдѣхнѣмъ скѣрбъ-тѣ? Вѣждѣ укорявахъ злочѣ-
» стіе-то ми; никое сѣдружество не щене да мя
» пріемне и сами-ти закони потвѣрдявахъ строгость-
» тѣ на моя господарь. Азъ бѣхъ опужденъ да живѣѣхъ,
» като най-долны-ты животны. Мѣжду тѣмъ мѣченіѣ-
» та ерѣще неправды-ты, сѣ кои-то мя укорявахъ
» чловѣци-ты, мисляхъ да сѣмъ и азъ като тѣхъ
» чловѣкъ; нѣ, когато смѣяхъ да имъ кажѣмъ пріи-
» махъ мя за людъ и біяхъ мя сѣ прычки. Мои-ти
» злочести другаре бѣхъ веке навѣкижили на злопо-
» лучіе-то си; напразно азъ ся трудяхъ да сѣживѣѣхъ
» тѣхно-то нечувствіе, тѣи нѣмахъ веке силъ да ся
» избавятъ отъ зло-то; тѣрпяхъ сѣ глупость бѣдѣнъ-
» тѣ чѣсть, както и мѣртва-ти тѣрпѣтъ прѣстъ-тѣ,
» коя-то гы покрыва. Никої ми не слушаѣше; азъ
» бѣхъ самъ си, побѣгнахъ има три дни, и като ся
» скытахъ по полянѣ-тѣ, завряхъ ся въ тоя подземный
» сводъ. О какъ радостѣхъ добринѣ! Найдохъ тука
» онова, дѣто тождози желаяхъ: найдохъ чловѣци,
» кои-то мя имѣтъ като братъ, гласъ-тъ на сѣвѣ-
» сть-тѣ не мя излѣга сѣвѣстѣмъ. » Огистинъ, каза